

nogle Garnisoner, jeg vil føre Hærloven ud i Livet paa den bestemte Maade, som nu anses for at være rigtig i de militære Kredse, og saa have de Herrer blot at betale; værsgo' betal! Anden Motivering har den højtærede Forsvarsminister ikke; det er hele Begrundelsen. Han siger: Garnisonerne skulle flyttes, og det kan ikke gøres under $8\frac{1}{2}$ Mill. eller et saadant Beløb omtrent, altsaa have de Herrer at betale det. Dertil er virkelig at sige, at det burde have været bragt i Omtale, den Gang disse Garnisonsflytninger indførtes paa Hærloven, og Hærloven burde ikke under nogen som helst Omstændighed have været vedtagen, uden at de fornødne Midler til Garnisonsflytningerne vare tagne med i Beregning. Thi der er ingen, der med Bestemthed kan sige, at Rigsdagen vilde have vedtaget Hærlovene, ogsaa naar den havde faaet at vide, at deres Gennemførelse vilde medføre 40 Mill. Kr.s ekstraordinær Udgift i Stedet for de $31\frac{1}{2}$.

Den højtærede Forsvarsminister har endnu ikke naaet at faa tilstillet Finansudvalget Svar paa de Spørgsmaal angaaende hele Garnissionssagen, som ere afgaaede til ham. Dette skal jeg ikke bebrejde ham. Sagen blev noget forsinket paa Grund af Omstændigheder, som ingen var Herre over. Men jeg ønsker dog meget at gøre Bekendtskab med disse Skrivelser, og jeg kan ikke akkviescere uden videre ved den Forklaring, den højtærede Forsvarsminister har givet. Thi jeg har nu en Anelse om, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som selv er Militær, og som naturligvis har adskillige militære Forbindelser, ogsaa paa dette Punkt har sagt Sandheden, naar han sagde, at det, man gik ud fra, var, at Byerne vilde kræve at forhandle paa et andet Grundlag, men at man naturligvis ikke derfor kunde vide, hvilket Resultatet vilde blive, ud over det, at givet var det, at gratis kunde det ikke blive. Denne Opfattelse vil jeg indtil videre tro er den rigtige, at det var givet i Marts Maaned, at gratis kunde det ikke blive. Men det var ikke givet, at det vilde komme til at koste $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Hvad er det saa, Forsvarsminister Krabbe har gjort? Han har — det staar mig ganske klart, efter hvad der er oplyst — behandlet denne Sag rent ekspeditionsmaessigt. Da der er blevet gjort Indberetning fra Kommissionen om, at enten maatte Forhandlingerne standse, eller man maatte forhandle paa et andet Grundlag; saa maa, efter den Opfattelse,

jeg nu kan danne mig af Sagen, Forsvarsminister Krabbe have ræsonneret, og efter min Mening med Rette, saaledes, at det, han havde paataget sig, var at administrere i Henhold til de bestaaende Love og at efterlade alt saaledes, at hvis vi efter et Valgnederlag maatte gaa af, kunde vore Efterfølgere ikke pege paa et eneste Punkt, hvor man kunde sige: I have misligholdt de bestaaende Love. De skulde forefinde alt i en saadan Orden, at de maatte erkende, at der var administreret i Henhold til de bestaaende Love, saa at der kunde fortsættes af det Parti, som sejrede paa Valgdagen, og som — naar vi led Nederlag — vilde blive det Parti, som vilde føre disse Love ud i Livet. Det er en Loyalitet, som Hr. Krabbe efter mit Skøn fortjener Tak for, i hvert Fald af de Herrer, som nu kunne føre Hærloven ud i Livet. Maaske kan man fra anden Side sige, at han har drevet sin Loyalitet lovlig vidt i det Tilfælde, men det skulde de Herrer dog nødig bebrejde ham. Hvis vi havde sejret ved Valgene, var det en klar Ting, at disse Garnissionsflytninger aldrig havde fundet Sted, og at der derfor heller ikke kunde komme Spørgsmaal op om at forelægge Rigsdagen Forslag om at bevilge disse Beløb.

Men naar den højtærede Forsvarsminister nu siger, at der fra ham ved tredie Behandling vil fremkomme Forslag om at bevilge, hvad der er fornødent, for at Garnissionsflytningerne kunne sættes i Gang, maa jeg sige, at det er beklageligt, at den højtærede Forsvarsminister ikke, da han var i Finansudvalget den 7. December i Fjor, sagde: De Herrer maa vente, at der fra mig fremkommer Forslag om Bevillinger til Garnissionsflytningerne. Noget saadant har den højtærede Forsvarsminister ikke udtalt, og der er i Finansudvalget overhovedet ikke blevet rejst det Spørgsmaal, om Finansudvalget billigede, at der af Forsvarsministeren blev anvendt omtrent $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig for at iværksætte disse Garnissionsflytninger. Og for saa vidt den højtærede Forsvarsminister — hvad han har gentaget i Dag —, i Skrivelsen af 10. December 1910, den Svarkrivelse, som den højtærede daværende Formand for Finansudvalget uden at have forelagt den for Udvalget har tilstillet den højtærede Forsvarsminister, indlægger den Opfattelse, at Finansudvalget har givet sin Billigelse til, at Forsvarsministeren flytter Garnisonerne fra Fredericia, Nyborg, Odense og Helsingør til Hillerød, Næstved,